

Levensinspiratie van de heiligen

Dit is een vervolg op de introductie over 'Het Geluk is met de Heiligen(buurt), dat eerder op deze website werd geplaatst. Ik betoogde in dat artikel dat het in de bloeitijd van het Rijke Roomsche Leven in Weert een eer was om de straten in je buurt naar heiligen te hebben genoemd. Heiligen waren en zijn het erecorps van de kerk, zij zijn onze naamheiligen, zij verlenen morele steun in nood en zij zijn een voorbeeld voor een bevlogen spiritueel leven. Het katholieke geloof en daarmee de heiligen hebben nu een bescheidener plaats in ons leven dan bij vroegere generaties. We hebben niets tegen de traditionele heiligen, maar ze spreken ons minder aan.

Dat wil niet zeggen dat we geen voorbeelden of idolen in ons leven wensen. Zeker wel. We hebben die in een vorm nodig die bij onze tijd past. Paus Franciscus in zijn toespraak op de 2013 Wereld Jongeren Dagen in Rio de Janeiro gaf aan dat we heiligen nodig hebben zonder sluiers of toga's, maar met jeans en sneakers; heiligen die naar de film gaan en naar muziek luisteren; die uitgaan met hun vrienden, die weten hoe ze verliefd kunnen zijn op al wat zuiver, schoon en goed is. We hebben heiligen nodig, voor de 21ste eeuw, zo zei hij, met een eigen spiritualiteit voor deze nieuwe tijd. Die zich tot taak stellen de armen te helpen en sociale veranderingen aan te brengen. Kortom moderne mensen die met twee benen in het leven staan en doelbewust en krachtadig zichzelf en anderen vooruit helpen. Heiligen, zo zei hij bij een andere gelegenheid, zijn niet alleen personen die gecanoniseerd zijn, maar het kan ook een buurman of lid van onze familie zijn of anderen die we in de loop van de dag tegenkomen.

Wat kunnen we van de klassieke en moderne heiligen leren dat het ons mogelijk maakt te leven, in de volle zin van het woord. Om echt gelukkig te zijn en te blijven.

Allereerst hebben we zingeving nodig, één of meer solide doelen in ons leven, een persoonlijk engagement dat de spil wordt van ons productieve leven, van visie en opvattingen die motiveren en bezielen. Bij sommigen is deze motivatie relatief zwak, bij anderen is dit een hartstochtelijk levensvuur. Het is, als je wilt, de deugd van overtuiging, van geloof. De klassieke heiligen waren gelukkig door hun inzet voor God en religie, onderwijl vaak goede diensten bewijzend aan behoeftige medemensen. De moderne, seculiere heilige haalt er niet noodzakelijk God of geloof bij en stelt zich ten doel de naaste direct te helpen. Heiligen zoeken niet primair gelukkig te zijn, dienstbaarheid en plichtsbewustzijn gooien bij hen hogere ogen. De meeste filosofen zijn het er over eens dat een manier om echt gelukkig te zijn bestaat

Sint Willibrord

uit goed doen aan de medemens. Het is niet vrijheid van, dat de mens duurzaam gelukkig maakt, maar het vrij zijn tot, het vrijwillig en met enthousiasme uitvoeren van je verplichtingen.

Je eigen ware identiteit zoeken en vinden is een ander kenmerk van de klassieke heilige. In de eerste eeuwen van het christendom gingen ze er voor in de woestijn wonen. Later woonden ze in kloostergemeenschappen. In eenzaamheid of in grote stilte met de bedoeling zichzelf te leren kennen en het mysterie van God en de schepping te beschouwen.

Nog steeds doet het historische spreekwoord 'Ken uzelve' opgeld. Iedereen is verschillend van aanleg en wordt anders gevormd. De persoon in wording is onderworpen aan een veelheid van indrukken, tegengestelde impulsen, twijfels, positieve en negatieve ervaringen. Daaruit je eigen ware identiteit te ontdekken en verder te ontwikkelen schijnt een voorwaarde te zijn voor overtuigd, geëngageerd leven.

Een andere eigenschap is positivisme. Een positieve kijk op het leven en de medemens enthousiasmeert jezelf en je omgeving. Optimisten zijn gelukkiger en succesvoller in het leven dan pessimisten, niet per se vanwege hun houding, maar vanwege de grotere inzet om het verhoopte te verkrijgen. Noem het de deugd van de hoop.

Dan de derde van het trio, de deugd van de liefde. Het is belangrijk zichzelf op waarde te schatten en om van zichzelf te houden. Het schijnt moeilijk te zijn van anderen te houden als je jezelf niet waardeert. Maar zowel klassieke als moderne

heiligen denken niet alleen aan eigenbelang en welzijn. Ze zijn in grote mate georiënteerd op het welzijn van de ander. Het is de deugd van de liefde. Het is niet

Sint Martinus

verliefdheid. Dat is een weldadige ervaring, vooral omdat het zelf er door gestreeld wordt. Het is ook meer dan de liefde van de vriendschap, die twee partijen duurzaam goed doet. Het is vooral het fenomeen naastenliefde waarbij men zich, vaak zelfs ten koste van eigenbelang, inzet voor de belangen van de naaste.

Het komt erop neer dat je als klassieke of moderne heilige een aantal deugden bezit. Het trio van de goddelijke deugden geloof, hoop en liefde hebben we besproken. De vier klassieke deugden van rechtvaardigheid, matigheid, wijsheid en durf zijn ook van groot belang. Er zijn nog andere deugden of sterke kanten, die in deze tijd van internationalisering en globalisering als belangrijk gezien kunnen worden zoals openheid, verdraagzaamheid, respect/beleefheid goedgeefsheid, vergevingsgezindheid, doorzettingsvermogen, (wereld)burgerschap en zorgzaamheid.

Wat we kortom van de heiligen kunnen leren om een vol leven te leiden is hun sterke zingeving en bevlogenheid, hun hoop en hun liefde. Voeg daar de vier klassieke en modernere sterke kanten aan toe en je hebt een morele uitblinker.

In onze hoog geprezen vrijheid kan iedereen, binnen ruime grenzen, zijn eigen levenswandel bepalen. We behoren als bewoners van de Weerter Heiligenbuurt tot de braafste burgers van het land! Dat dienen we zo te houden. Willen we meer, en de Noblesse van de Heiligenbuurt oblige, dan zouden we de sterke kanten van de klassieke en moderne heiligen verder kunnen ontwikkelen en collectief een voorbeeld voor stad en land zijn.

Fijne Kerstdagen, Voorspoedig Nieuwjaar.

